

101 éves gyülekezetünk életéből

A gyerekek szolgálnak a vasárnapi iskola után.

KINEK TARTOD ŐT?

Bár Isten volt és ember lett,
De mégsem ismerték;
Az ember Fia sok jót tett.
Még így sem kedvelték.
Csak embert láttak őbenne.
Nem Isten Fölkentjét,
S hogy prófétánál több lenne,
Azt alig sejtették.

De Péter a Lélek által
Ott felismerte őt,
És megvallotta nagy bátran
Az emberek előtt:
Te Krisztus vagy, a Messiás,
Az Isten egy Fia!
Nincs is szívünknek senki más,
Kiben kell bíznia!

*Megkérdez az Úr téged is,
hogy kinek tartod Őt...
Tán elnémít a kételkedés,
Mely szíved mélyén nőtt?
Ne gyűjtsd a balga érveket
S mi tőle távolít,
De hittel hajtsd meg térdedet,
Hidd el, ez boldogít.*

Bár benne sokan kétkednek,
S őt most is támadják;
De boldogok mind, kik hisznek,
S Péterrel ezt mondják:
Te Krisztus vagy, a nagy Király,
Az Isten egy Fia!
Megvalljon téged szív és száj,
Ó, mindenek Ura!
Szak Antal (HH 104)

"Jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme." 100. Zsoltár 5.
"Testérem, unádkozzatok értünk, hogy terjedjen az Úr igéje!" 2 Thess. 3:1

DETROIT FIRST HUNGARIAN BAPTIST CHURCH
1362 Chandler, Lincoln Park, MI 48146 (313)362-3735
101 ÉVE AZ EVANGÉLIUM SZOLGÁLATÁBAN
Pastor: Rev. A. Géza Herjeczki 1908 - 2009
www.evangeliumhírek.net > Istentisztelet > vasárnap 11 & 6 > Bibliára > szerda 7

Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?

A vak pedig monda néki:
Mester, hogy lássak!

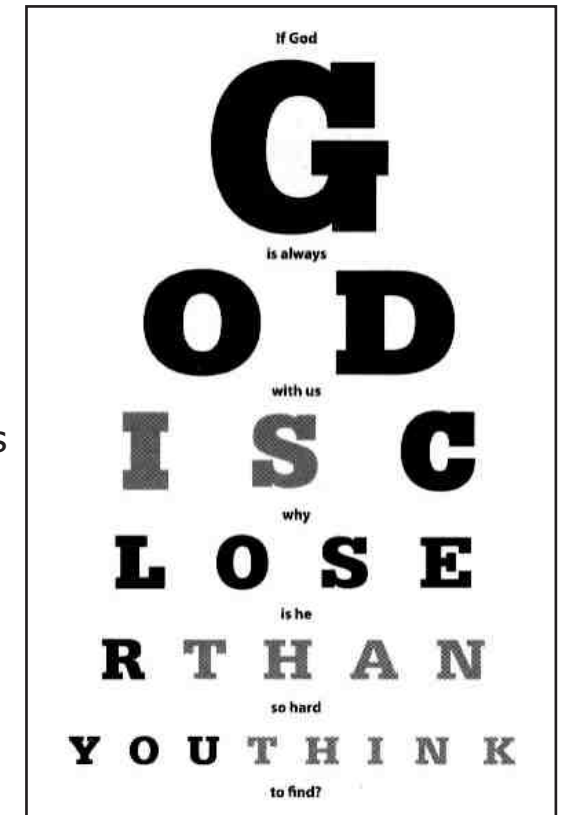
Jézus pedig monda néki:

**Eredj el,
a te hited megtartott téged.**

És azonnal megjött a szeme világa, és követi vala Jézust az úton.

Márk 10,51-52

2009. február 22.

MAI GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

DE: 10:00 imaáhitat - Mikó Tibor
10:30 vasárnapi iskola - Pap Enikő
11:00 istentisztelet
kórus

Igehirdetés: **Kinek mondotok engem? - Mk 8,27-33**

Kóruspróba a tisztelet után

Délután 6:00 istentisztelet

Igehirdetés: **Megnyílt szemek - Mk 8,22-26 + 10:46-52**

Közös énekeink délelőtt: 266. *Fel Jézusért, keresztyének! / 105. Dicsőség legyen Istennek / 269. Zengiél nagy örömmel*
Délutáni vetített énekeket énekelünk.

GYÜLEKEZETI HÍREK

Ez a nap az, amit az Úr rendelt; örvendezzünk és vígadjunk ezen! (Zsolt 118,24) Még akkor is, ha a tegnapi 5 inches hó és a hajnali ráadás kicsit megnehezítette is az utazásunkat. Bent barátságos meleg van.

Ma is lent tartjuk az összejöveteleket, hogy valamivel kevesebb legyen a gáz számlánk. (Azt hittük egyébként, hogy ebben a hónapban sokat spórolunk a gáz számlán, mert minden vasárnapot itt töltöttünk a villannyal fűthető helyiségben. Aztán kiderült, hogy a mostani számla is meghaladta a nyolcszáz dollárt, csak úgy, mint az előző hónapi. Furcsa. Igaz, hogy sokkal hidegebb volt, s talán, ha fönt jöttünk volna össze vasárnaponként, mégegyszer ennyi lett volna!?)

Bélaék és *Balászsék* is vissza érkeztek a hosszú útról. *Fűr Paula* néni kicsit jobban van. Köszönti a gyülekezetet és köszöni, hogy imádkozunk érte. Ezt minden nap tegyük meg továbbra is!

Irénekék meg hoztak magukkal egy kis floridai színt – remélhetőleg. *Gyusziék* múlt vasárnap meglátogatták Grand Rapidsban az *ifjú Júliuszt*. Érte is imádkozunk, hogy bár tőlünk távolabb került, az Úr Jézushoz közelebb juthasson.

További betegeink: *Korpás testvérnő*, és a messzebb élő: *Weisz Péter*, *Hunter Vadász Sándor* és dr. *Biró László* testvér – hordozzuk őket is az Úr előtt.

Jövő vasárnap a délelőtti, urvacsorai istentisztelet keretében várhatóan gyermekbemutatónk is lesz. Windsorból *Mitár Dánielék* hozzák el lányukat a bemutatásra. Ha így történik, akkor közös ebédet is tartunk. Azután pedig az ilyenkor szokásos módon, koradélutáni tiszteletünk lesz az esti helyett - kb. 3 órától. Ma ezeket véglegesítjük.

“CSODA” A HUDSONON

Január 15-én délután fél négykor elindult egy repülőgép az egyik New York-i repülőteréről (La Guardia). North Carolina egyik városa (Charlotte Douglas) volt a célpont. Az US Airways 1549-es számú gép, fedélzetén 155 személlyel 5 perc múlva a Hudson folyóban úszott. Megadva magát, kitárt szárnyain kétoldalt tartva a gépből kimenekülő utasokat, egy ideig, amíg a mentésre érkező hajók, helikopterek ki nem mentették őket a vízből. Mind a 155-en megmenekültek. Utoljára a pilóta, az azóta igazi hősként ünnepeelt Sullenberger úr hagyta el a repülőt.

A képernyőn és az újságokban megdöbbenő csak látni is a szokatlan esemény egy-egy mozzanatát. Több mint egy hétig ezzel foglalkoztak a TV és rádió társaságok.

Azonban csak emiatt nem került volna a mi lapunkba, hiszen különleges vagy furcsa és csodálatos eseményekkel gyakran találkozunk, s nem írunk róla.

Miracle on the Hudson – csoda a Hudson folyón – olvastuk a szalagcímeket. **Csoda történt? Igen, az.**

Meglepődve hallgattam jónéhány riportot, beszélgetést – a pilótával, a személyzettel, az utasokkal – akik csodálatos, hihetetlen, eseményről beszéltek, de csak a véletlen és a szerencse fogalomkörén belül maradván.

A csoda egészen más. Nem véletlenek sorozata, nem szerencse. Isten néha beavatkozik a dolgok menetébe és máshogy történnek a dolgok, mint ahogy természetes lenne. Hogy miért avatkozik be egyik alkalommal, s miért nem máskor, azt csak Ő tudja. Valami oka volt annak, hogy a repülőt a pilóta rendkívüli fegyelmezettséggel és lélekjelenléttel a Hudsonba tudta „letenni”, úgy, hogy egy lélek sem veszett el a kritikus művelet során.

Engem az döbbenett meg, hogy a világ legvallásosabbnak vélt népe, az amerikai, úgy beszélt az eseményről, hogy közben egyetlen egy ember ajkáról sem hangzott el, hogy „Hála Istennek, hiszen Ő mentett meg bennünket.” Vagy valami ilyesmi. (Remélem nincs egészen igazam.) Megdöbbenőnek találok az olyan vallásos lelkületet, amiből egy ilyen esemény után csak annyira futja, hogy udvariasan dicsérgetik a pilótát, személyzetet, mentő alakulatokat (meg is érdemlik), de a csodát cselekvő Istennek nem jut köszönet, és nem kerül sor legalább némelyek részéről az átélte isteni gondviselésről szóló bizonyítéltre.

Sokat kívánok? Nem gondolom. A Zsoltáros is megdöbbenve ír Isten népe vakságáról, hálátlanságáról, pl. a 78-dik Zsoltárban. „...nem hívének az ő csodáldolgaiban... nem emlékeztek meg az ő kezéről...” (78:32,42)

Remélem, hogy vannak olvasóim között olyanok, akik hallottak olyan adásokat, amiből más derült ki. Én a nagy TV csatornákon semmit nem hallottam az isteni gondviselésről. Azt hiszem, hogy kellett volna. Az igazi nagy baj abban van, hogy nem azért nem hangzott bizonyítéltre a csodáról, mert nem szabad ilyesmiről beszélni, hanem mert nem volt, aki megértette volna és fontosnak találja, hogy beszéljen róla. Itt tartunk.

Jel 15,3 Nagykok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten.

Zsolt 139,14 Csodálatosak a te cselekedeteid! és jól tudja ezt az én lelkem.

Zsolt 78,32 Mindamellet is újra vétkezének, és nem hívének az ő csodáldolgaiban. 42. Nem emlékeztek meg az ő kezéről, sem a napról, amelyen megváltotta őket a nyomorgatótól.